

κοσμηματογραφική, ἡ. Πλ. Ε. Δρακ. 86. — **κοσμηματογραφικά**, τά. Ἑλλην ἐν Ἄκρ. 15 Ἰουν. 98.
κοσμηματογράφος, ὁ. Σ. ἐν Πανδ. 63. — Γ. Μ. Βιζ. — Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
κοσμηματοθήκη, ἡ. Ἰω. Βαρελ. — Ἔστ.
κοσμηματολογικά θέματα ἐν διδακτη-
 ρίσις. Α. Κ. Χρηστ. ἐν Πλάτωνι, 84.
κοσμηματοποιία, ἡ. Δαν. Φιλίπ. —
 Ἔφ. 89.
κοσμηματοποιανολία ἡ τῶν γυναικῶν.
 Ῥιζοσπάστης ἐν Ἄκρ. 24 Ἰουν. 96 καὶ
 30 Σεπτ. 98.
κοσμηματοποιεῖον, τό. Νέα ἐφ. 31
 Δεκ. 89. — «Ἔφ.» 1 Ἰαν. 91.
κοσμηματοπώλης, ὁ. Ἰ. Π. Μηλιπ. 75. — Ἑλ. φιλολ. Σύλ. Κστπλεως 84. —
 Καθημερινή 2 Ἰαν. 88.
κοσμηματοπωλική, ἡ. Σκ. Παγαν.
κοσμηματοποιγία, ἡ. Σπ. Ζαμπ. 64.
κοσμηματοφορεῖν. Μικρὰ ἀκρόπολις,
 παράρτημα τῆς 26 Φεβρ. 95.
κοσμητεία, ἡ. Βασιλ. διάτ. 41.
κοσμήτρια, ἡ. Ἄστου 30-31 Ὀκτ. 91.
Κοσμίτης, ὁ. ὄν. κῦρ. οἰκογεν.
κοσμικοπλέγγος, (;) ὁ. Ἄκρ. 21
 Μαΐου 90.
κοσμικότης, ἡ. (ὁμοῦ μετὰ τοῦ κο-
 σμιότης.) «Ἔφ.» 23 Ὀκτ. 88. — Ἄκρ.
 11 Ὀκτ. 89.
κοσμιόφρον, 2. Μέλισσα, 21, τε-
 τράδ. γ'.
κοσμογάπητος, 2. «Ἔφ.» 13 Μαρ-
 τίου 89.
κοσμοδλαβής, 2. Ἥλ. Ταντ.
κοσμοδόητος, 2. Χ. Παμπ. 46. —
 Φιλολ. Συνέκδ. 49. — Κ. Σάθ. 65.
κοσμοδόρος, 2. Δ. Γουζ. 07.
κοσμοδριδής, 2. (ἀρτηρία ἡ τῆς Τιτα-
 νουπόλεως = Λονδίνου.) Ἑλλην ἐν Ἄκρ.
 4 Νο. 92. — κοσμοδρ. αἴθουσα. Ἄκρ. 31
 Ὀκτ. 94. ἐν ἐπιφυλ. — Ἐτι Αὐτόθι 18
 Σεπτ. 97.
κοσμογήνιος, 2. (αἰτία.) Κ. Μαυρο-
 γιάν. 41.
κοσμογλώσσα, ἡ. πανεθνὴς δηλ. ἢ
 διεθνής. Ἄστου 13 Ἰουν. 94.
κοσμογνωσία, ἡ. Γερμ. Weltkenntniss.
 Γ. Μ. Βιζ.
 = **κοσμογονικός**, 3. (ἀρχή. δύναμις.
 ὠόν.) Ἄρ. Κυπρ.
 = **κοσμογραφικός**, 3. Εὐγ. Βούλγ. Ὁ

ἀστρονόμος Κέπλερ τὴν λέξιν ταύτην με-
 τεχειρίσθη τῷ 1596, ἴσως πρῶτος αὐτός.
κοσμογενιστής, ὁ. Ἄστου 25 Ἰαν. 96.
κοσμοδόεποινα, ἡ. Κ. Ἄσ.
κοσμοδίδακτος, 2. Εὐγ. Βούλγ.
κοσμοδιδάσκαλος, ὁ. (ἢ Ἑλλάς.) Κ.
 Ἄσ. 43.
κοσμοδίνη, ἡ. Ῥαμπ. 9 Δεκ. 86.
κοσμοδοιότητος, ὁ. Ἄκρ. 17 Ἰαν. 94.
κοσμοδόχη μαρμαρίνη, ἡ. Φλόξ, 88.
κοσμοδρόμων ἤλιος, ὁ. Δ. Πετρούλ. 67.
κοσμοδυνάστης, ὁ. Δαν. Φιλίπ.
κοσμοδῆλευτος, 2. Ἑλλην ἐν Ἄκρ.
 1 Ἰουν. 98.
κοσμοδύμαστος, 2. Ἔστ. ἐφ. 14 Φε-
 βρ. 95.
κοσμοϊερεῖς, οἱ. Ἑλ. κωδ. 35. — Θὶ
 εἶναι μετὰφρ. τοῦ Γερμ. Weltpriester,
 ἄτοπος δι' ἡμᾶς καὶ ἀχρηστος λέξις·
 ἐπειδὴ τίς λέγει παρ' ἡμῖν ἢ εἰπέ ποτε
 κοσμιοπαῖς;
κοσμοϊστορικὸς, 3. Γερμ. weltgeschich-
 tlich. Φλ. Ἰω. 48. — Ἄν. Πολυζ. 59.
 — Ἄρ. Κυπρ. — Ζ. Ῥώσ. 68. — Κ. Πα-
 παρ. 77. — Ν. Γεωργιάδ. — Π. Καρο-
 λίδ. 92. — Γ. Ν. Χατζιδ. 98.
κοσμοκάπηλοι, οἱ. Ἔφ. φιλομαθῶν, 63.
κοσμοκαταγωνιστής, ὁ. (= Γερμ. Welt-
 bezwinger?) Δαν. Φιλίπ.
κοσμοκαταστρεπτικός, 3. Ἄκρ. 7
 Μαΐου 90.
κοσμοκαταστροφή, ἡ. Ἄκρ. 12 Ἀπρι-
 λίου 93.
κοσμοκινήσις, ἡ. τὸ νὰ κινῆται πού
 πολλὸς κόσμος, πολλοὶ ἄνθρωποι. Ἄκρ. 15
 Ἰαν. 94.
κοσμοκλονιστικός, 3. Γερμ. welt-
 schütternd. Βερνάρδος διάδοχος τοῦ Σιξέ
 Μείνιγγεν ἐν Ἔστ. 24 Μαΐου 87.
κοσμοκοινωνικὸς, τά. Γ. Σουρῆς, 91.
κοσμοκρατία, ἡ. Ῥώμη. Π. Καββαδ. 84.
 = **κοσμοκρατία**, ἡ. Ἄν. Πολυζ. — Ν.
 Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ἐν
 τοῖς Λεξ. τ. ἀρχ. γλ. ὑπ. ἡ κοσμοκρατία
 ἐκ τοῦ Συγκέλλου καὶ Νικήτα τοῦ Πα-
 φλαγόνο.
 = **κοσμοκρατικός**, 3. Ἀγ. Βλ. λ. 74. —
 Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ἰπ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς
 ἀρχ. γλ. τὸ κοσμοκρατορικὸς, ὃ ἐχρή-
 σατο καὶ ὁ Timeson ἐν Ἡμιφύλ. Ἄκρ. 28
 Ἀπριλίου 96.
κοσμοκρατορέω -ῶ. Π. Χιώτ. 59. —
 Σ. Κ. Σακελλαρόπ. 97.
κοσμοκλήμονες, οἱ. Ἰ. Μοσχονήσ. 62.

